

lehetett túlkiabálni. Lenintől legfeljebb egy szélsőjobboldali diktatúra menthette volna meg a világot. De Kerenszkij, a forradalmár, soha.

A halálos ütés, mely Kerenszkij uralmát kivégezte, nem Kornyilov támadása volt, hanem Lenin háborúellenes agitációja. Ha «Breszt-Litovszk» egy évvel hamarabb következik be, ma — minden valószínűség szerint — egészen más volna Európa arca, de Oroszországa is.

... Megindító, hogy milyen nyugodtan, mit sem sejtve készülődtek az emberek 1917 őszén a negyedik háborús télre. Szimbirszkben már befejezés előtt állt a hatalmas tölténygyár, a munkások egész hadserege rakta a betonfalakat. Krilasszov zászlós, a gyár egyik műszaki tisztviselője, ezen az őszön házasodott. Felesége a gyár orvosi rendelőjében dolgozott, mint asszisztens. Szegények voltak, de — gondolták — kettős fizetéssel majd csak átevíckélnek a nehéz időkön. Egy novemberi este éppen együtt ültünk és fecsegtünk, mikor hirtelen berontott Krilasszov barátja, egy másik praporscsik, kicsit hóbortos, de kedves lengyel fiú. Ő volt az első, aki Leninék győzelmét ujságolta. Mindenki elhallgatott, csak a lengyel mesélt. Eleven előadása egész közel hozta hozzánk az utcai harcokat, a páncélautók sivítását és a téli palota ostromát. Krilasszov eleinte türelmesen figyelt mindenre. De hogy mind sűrűbben csendült ki Lenin neve, végre is nem állhatta meg, hogy oda ne szóljon a barátjának :

— Ejnye, Szása, ha már annyit mesélsz, áruld el, légy szíves, ki és miféle szerzet az a Lenin! Mert ha jól értettem, te valamiféle jelentősebb szerepet tulajdonítasz ennek az embernek...

Szakáts László. Kaposvár.

TILALOMFA.

*Fiatl tölgyfa törzséből faragva
Az erdőszélen áll a tilalomfa.*

*Atig hogy ifjú társai közt felnőtt,
Kivágták és most őrizi az erdőt.*

*Szép, büszke sors: az őrhelyen megállni,
Élőfából tilalomfára válni.*

*Az erdővel bátran sorsot cserélni,
Lombot, gyümölcsöt sohasem remélni.*

*Vállalni, amit végzete kiosztott
S becsülettel megállani a posztot.*

*S ha márciusban mámoros szél támad,
Lombot, gyümölcsöt ígérve a jáknak,*

*Nem lázadozni, nem panaszra kelni:
Bús, büszke sorsát szóttalan viselni.*

Kövér Erzsébet.